

λον τὸ σχῆμα, πελέκεως, ή θέσις δρυς αὐτῆς καὶ ὁ τρόπος τῆς κινήσεως (διὰ περιστροφῆς περὶ τὴν ράβδον) δρυοίσθουσι πρὸς τὰ τῶν Ἐνετίδων. Καὶ ἐν τῇ νήσῳ Σανσιβάρ, ἡτις ἔλαβεν ισχυράν ἐξ Ἰνδίων ἐπίδρασιν, ὑπάρχουσιν δρυοιαὶ ριπίδαι.

Αφοῦ ἐπὶ Μαζαρίνου ἥρχισαν αἱ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν σχέσεις τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς «Compagnie des Indes» καὶ ὅλων ἐμπορικῶν ἑταιριῶν, τότε μόλις μετ' ἄλλων προϊόντων τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας εἰσῆχθη παρ' ἡμῖν καὶ τὸ ριπίδιον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον σήμερον πάντες γινώσκομεν καὶ τὸ ὅποιον σκεπτόμενα, ὅταν προφέρωμεν ἐν γένει τὴν λέξιν «ριπίδιον», — ἐκεῖνο δηλαδὴ τὸ κατὰ τὴν ἡμέτεραν ἀρεσκειαν συμπτυσσόμενον ἢ ἀναπεταννύμενον κατασκεύασμα, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐξ ἀκτινοειδῶς διατεταγμένων καὶ συνδεμένων ραβδίων, ἀτινα ἢ πρὸς τὰ ἄνω εὑρυνόμενα ἀποτελοῦσι μόνα τὴν κινουμένην καὶ ἀερίζουσαν ἐπιφάνειαν, ἢ χρησιμεύουσιν ὡς ἱκρίωμα ἐφ' οὗ προσαρμόζεται φύλλον μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ἢ περγαμηνῆς, ἢ χαρτίου κτλ. Τοιαύτη συσκευή, τοσοῦτον εὔμεταχειρίστος καὶ πολὺ καταλληλοτέρα πρὸς τὸν σκοπὸν τρού ριπίδιον, ἐννοεῖται ὅτι ταχέως παρηγκώνισε τὸ ἀκίνητον καὶ δυσμετακόμιστον ἐκεῖνο φοινικοειδὲς ἐργαλεῖον. Ἐν τούτοις δρυαῖς ἐν λειψανον αὐτοῦ ἐπανήγαγεν εἰς φῶς ὁ σημερινὸς συρμός, καθ' ὃν ἀι κυρίαι πολλαχοῦ μεταχειρίζονται τὸ φοινικοειδὲς φύλλον ὡς ἔλαφρὸν θερινὸν ριπίδιον.

“Οπως ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν, τῇ Σινικῇ καὶ τῇ Ἰαπωνίᾳ, οὕτω καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατ' ὀρχάς τὰ πτυκτὰ ριπίδια ἐνέπεσον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν. Εἰς ἡμᾶς φαίνεται σήμερον ὀλίγον τι γελοῖον, ὅταν φανταζώμενα τοὺς μεγάλους κυρίους τῆς αὐλῆς Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου μετ' ἀκκισμῶν κινοῦνταις

χαριέντως τὸ ριπίδιον. Ἄλλ' ἡ ἀπρέπεια αὐτῇ κατενοήθη ταχέως καὶ τὸ ριπίδιον ἔκτοτε ἔμεινεν ἀδιαφιλονίκητον κτῆμα τῆς γυναικείας χειρός. Ἄλλα κόσμημα ὃν καὶ αὐτὸν ὑπετάχθη φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς Μόδας, καὶ κατεδικάσθη, ὅπως ἡ ἐνδύμασία καὶ ὁ γυναικεῖος ἐν γένει κόσμος, νὰ συμμορφοῦνται πρὸς πᾶσαν ἴδιοτροπίαν τῆς κυριαρχού ταύτης. Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν διὰ βραχυτάτων

τὰ κυριώτατα μόνον χαρακτηριστικά τῶν μεταβολῶν καὶ μεταμορφώσεων, ἵς ὑπέστη ὑπὸ τοῦ συρμοῦ τὸ ριπίδιον: Τὰ πρῶτα ἐν Εὐρώπῃ κατασκευασμέντα

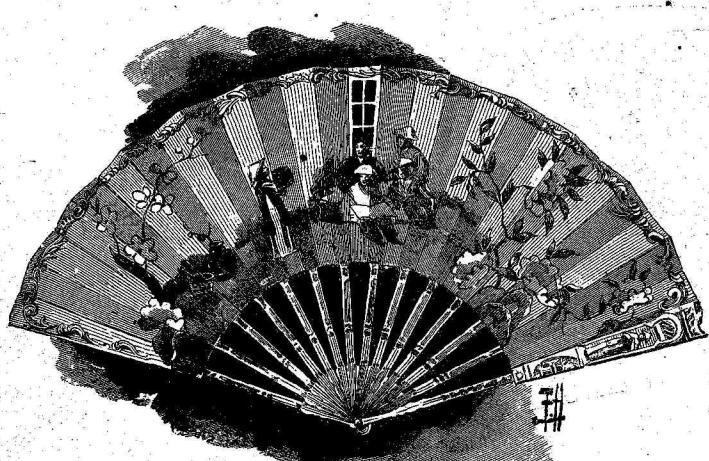
πτυκτὰ ριπίδια ἀνταπεκρίνοντο ἐντελῶς πρὸς τὰ κινεζικὰ αὐτῶν πρότυπα, ἡσαν μικρά, ἐξ ἐλεφαντόδοντος ἐξειργασμένα καὶ βερνικωμένα, κατ' ὀρχάς μὲν κατ' ἀπομίησιν τῶν ἀσιατικῶν εἴτα δὲ ἴδιορύθμως κεκοσμημένα. Ὁλίγον κατ' ὀλίγον ηὔξανετο τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ ὡς κυρίως ἀερίζουσα ἐπιφάνεια ἐναρμόζεται τὸ ἐξ ὑφάσματος φύλλον ἀλλὰ τὸ ἱκρίωμα τοῦ ριπιδίου τηρεῖ εἰσέτι τὸ ἀρχικὸν κλειστὸν σχῆμα του· ἡ διακόσμησις αὐτοῦ δὲν ἐκτείνεται μέχρι τῶν ἀκτίνων ἀλλὰ περιορίζεται εἰς ὀλόκληρον τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τοῦ ριπιδίου ἀποτελοῦσα μίαν ἐνιαίαν εἰκόνα. Ἀριστοτεχνήματα τοῦ εἰδούς τούτου, ἐκ γάρυβυκος (μαργαριταρούριζας) ἐξειργασμένα μετ' ἐπιστρώματος ποικιλοχρώμου χρυσοῦ παρήγαγεν ἡ Γαλλία τοῦ δεκάτου ὡρδού αἰώνος ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας τοῦ δουκὸς Φιλίππου τῆς Ὀρλέανης καὶ τῆς ἡγεμονίας Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου πέμπτου. Βαδημηδὸν δρυαῖς ἡ διακόσμησις αὐτῆς τοῦ ριπιδίου ἔλαβε κατ' ἀπαίτησιν τοῦ συρμοῦ εὑρυτέραν ἔκτασιν καὶ τελειοτέραν ἀνάπτυξιν, οὕτως ὡστε ἐκάστη ἀκτὶς τοῦ ριπιδίου ἀπήτει ἰδιαιτέραν καλλιτεχνικὴν ἐπεξεργασίαν. Ὁραιότατα καὶ κομψότατα καλλιτεχνήματα τοῦ εἰδούς τούτου παρήγαγεν ἡ ἐποχὴ Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου ἔκτου, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πρώτης αὐτοκρατορίας τὰ ριπίδια ἥρχισαν νὰ κατασκευάζωνται μὲ λεπτοτάτας ἀκτίνας

καὶ λίαν περιωρισμένα φύλλα, οὕτως ὡστε φαίνονται ισχνότατα καὶ ἔκτακτως λεπτοσκελῆ. Ἐξάρετα καὶ μετ' ἐξόχου καλαισθησίας ἐξειργασμένα ριπίδια ἐγίνοντο ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου. Τὰ ἀρισταρχία κατεσκευάζοντο ὑπὸ ἱκανωτάτων τεχνιτῶν, πρὸς καλλιτεχνικὴν δὲ διακόσμησιν τῶν φύλλων παρελαμβάνοντο οἱ ἀριστοί ζωγράφοι.

Οὕτως ἐξηγεῖται ὅτι καὶ σήμερον ἔτι οἱ Παρίσιοι εἶνε σχεδὸν ἡ μόνη πόλις τοῦ κόσμου, ἐν ᾧ κατασκευάζονται πάντα τὰ ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἐποψίν ἀρισταρχία τοῦ εἰδούς τούτου προϊόντα τῆς τέχνης, εἰ καὶ τὰ μεγάλα τῆς Βιέννης ἐργοστάσια ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ἀμιλλῶνται οὐχὶ ἀνευ ἐπιτυχίας πρὸς τὰ τῶν Παρι-

Ιταλικοῦ ρυθμοῦ Barock.

Ριπίδια ρυθμοῦ Rokoko κινεζικῆς μιμήσεως.